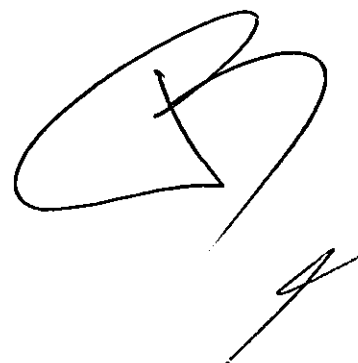

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ)

Αριθμός Αποφάσεως
6402 /2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή Ηλία Δελαζάνο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και τον Γραμματέα Ολύμπιο Τριανταφύλλου.

Συνεδρίασε δημοσίως στο ακροατήριό του στις 23-4-2021 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της εκκαλούσας – υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία ,
που εδρεύει στη (οδ. αριθ. ΑΦΜ) και εκπροσωπείται νομίμως, ως οιονεί καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία “ , η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία δικηγόρο Ευαγγελία Κωνσταντάκη, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, που προσκόμισε το υπ’ αριθ. Π2977109 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣΑ.

Του εφεσιβλήτου – καθ’ ου η πρόσθετη παρέμβαση: του
, και κατοίκου (οδ. ΑΦΜ
, ο οποίος παρέστη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Παναγιώτη Σγούρα, που δεν προσκόμισε γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣΑ, λόγω της ιδιότητας του εφεσιβλήτου ως δικηγόρου.

Της προσθέτως παρεμβαίνουσας: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

και τον διακριτικό τίτλο

(άλλοτε επωνυμία

), που εδρεύει στο

(οδ. αριθ.

, ΑΦΜ

) και εκπροσωπείται νομίμως, η οποία ενεργεί με

την ιδιότητα της μη δικαιούχου και μη υποχρέου διαδίκου, διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία “

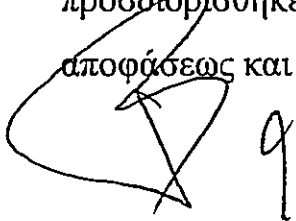
”, που εδρεύει στις της

, όπως εκπροσωπείται νομίμως, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της πρώην ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία “

”, κατόπιν μεταβίβασης, στο πλαίσιο τιτλοποίησης, απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3156/2003, οιονεί καθολική διάδοχος της οποίας είναι η η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία “

”, που εκπροσωπήθηκε (η προσθέτως παρεμβαίνουσα “) από την πληρεξουσία δικηγόρο Ευαγγελία Κωνσταντάκη, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, που προσκόμισε το υπ’ αριθ. Π2977096 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣΑ.

Ο ανακόπτων και ήδη εφεσίβλητος άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 4-8-2014 ανακοπή (αριθ. έκθ. κατάθ. 7964/2014) κατά της υπ’ αριθ. 16121/2014 διαταγής πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών και της από 15-7-2014 επιταγής προς πληρωμή και ζήτησε να γίνει αυτή δεκτή. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την υπ’ αριθ. 1627/2017 οριστική απόφασή του, έκανε δεκτή την ανακοπή και ακύρωσε τη διαταγή και την επιταγή προς πληρωμή. Κατ’ αυτής της αποφάσεως η εκκαλούσα άσκησε την από 23-10-2018 και υπ’ αριθ. έκθ. κατάθ. 91222/3793/26-10-2018 έφεσή της, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθ. έκθ. κατάθ. 100365/5157/2018, προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της αποφάσεως και εκφωνήθηκε από το πινάκιο.

2 ο φύλλο της υπ' αριθ. 6402/21 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τμήμα εφέσεων)

Εξάλλου, η προσθέτως παρεμβαίνουσα άσκησε την από 6-4-2021 (αριθ. έκθ. κατάθ. 18712/650/2021) πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της εκκαλούσας Τράπεζας, η οποία (πρόσθετη παρέμβαση) κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά την ίδια ανωτέρω δικάσιμο και συνεκφωνήθηκε από το πινάκιο με την από 23-10-2018 έφεση.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εφεσιβλήτου – καθ' ου η πρόσθετη παρέμβαση ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις του, η δε πληρεξουσία δικηγόρος της εκκαλούσας και της προσθέτως παρεμβαίνουσας δεν εμφανίσθηκε στο ακροατήριο, αλλά κατέθεσε έγγραφες προτάσεις και παρέστη με τις από 21-4-2021 έγγραφες δηλώσεις του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

Η από 23-10-2018 κρινόμενη έφεση και η από 6-4-2021 αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση (βλ. σχ. ΑΠ 368/2019, ΕΠολΔ 2019, σελ. 423, ΕφΘεσ 266/2021, Αρμ 2021, σελ. 416) πρέπει να ενωθούν και συνεκδικασθούν, σύμφωνα με το άρθρο 246 ΚΠολΔ, που εφαρμόζεται και στην κατ' έφεση δίκη (άρθρο 524 παρ. 1 ΚΠολΔ), λόγω της συνάφειάς τους, ενόψει του ότι δικάζονται με την ίδια διαδικασία και με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται και επιταχύνεται η δίκη και επέρχεται μείωση των εξόδων (άρθρο 246 ΚΠολΔ).

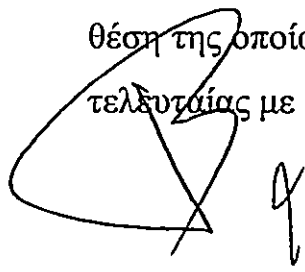
Η κρινόμενη έφεση κατά της υπ' αριθ. 1627/2017 οριστικής αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία, αρμοδίως (άρθρο 17 Α ΚΠολΔ) εισάγεται για να συζητηθεί στο Δικαστήριο τούτο, κατά την ίδια αυτή διαδικασία (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ). Έχει ασκηθεί νομίμως και εμπροθέσμως (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 511, 513 παρ. 1 β', 516 παρ. 1, 517, 520 παρ. 1, 591 παρ. 1 ΚΠολΔ), ήτοι εντός της διετούς προθεσμίας (άρθρο 518 παρ. 2 ΚΠολΔ)

από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης αποφάσεως, που έλαβε χώρα στις 27-3-2017, δοθέντος ότι τούτη (έφεση) κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού στις 26-10-2018 και από τα διαδικαστικά έγγραφα της υποθέσεως δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης αποφάσεως στην εκκαλούσα. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση έφεση να γίνει τυπικά δεκτή (άρθρο 532 ΚΠολΔ), να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ) και να συνεκδικασθεί με την παραδεκτώς ασκηθείσα (άρθρα 17Α, 68, 83, 225 παρ. 3 ΚΠολΔ) πρόσθετη παρέμβαση.

Με την από 4-8-2014 ένδικη ανακοπή, επί της οποίας εκδόθηκε η εκκαλουμένη απόφαση, ο ανακόπτων και ήδη εφεσίβλητος ζητούσε, για τους λόγους που ειδικότερα εξέθετε, να ακυρωθούν η υπ' αριθ. 16121/2014 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών και η από 15-7-2014 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου πρώτου απογράφου αυτής, με την οποία εκείνος (εφεσίβλητος) υποχρεώθηκε να καταβάλει στην αιτούσα το ποσό των 16.536,14 ευρώ, πλέον τόκων και δικαστικών εξόδων. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλουμένη απόφασή του, έκανε δεκτή την ανακοπή κατά τον πρώτο λόγο αυτής και ακύρωσε τις προσβαλλόμενες διαταγή και επιταγή προς πληρωμή. Κατά της αποφάσεως τούτης παραπονείται η εκκαλούσα με την κρινόμενη έφεση, για τους λόγους που περιέχονται σε αυτήν και ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητώντας να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση και να απορριφθεί η ένδικη ανακοπή.

Στην προκειμένη περίπτωση, από την επανεκτίμηση όλων των εγγράφων, τα οποία οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν προκειμένου να χρησιμεύσουν είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 395 παρ. 1, 524 παρ. 1 ΚΠολΔ), έστω και αν προσκομίζονται για πρώτη φορά (άρθρο 529 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατόπιν της από 3-6-2014 αιτήσεως της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία “

”, στη θέση της οποίας έχει υπεισέλθει, ως οιονεί καθολική διάδοχος, λόγω διασπάσεως της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της, η νυν

3 ο φύλλο της υπ' αριθ. 6402/21 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τμήμα εφέσεων)

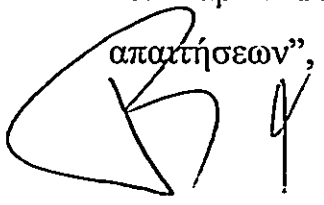
εκκαλούσα “ ”, εκδόθηκε εις βάρος του καθ' ου η αίτηση – εφεσιβλήτου η υπ' αριθ. 16121/2014 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών και - κάτωθι αντιγράφου πρώτου απογράφου αυτής - η από 15-7-2014 επιταγή προς πληρωμή, με την οποία εκείνος (εφεσίβλητος) υποχρεώθηκε να καταβάλει στην αιτούσα το ποσό των 16.536,14 ευρώ, πλέον τόκων και δικαστικών εξόδων. Με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης έφεσης η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι η εκκαλουμένη, από εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων, δεν έλαβε υπόψη αποδεικτικό μέσο, το οποίο η ίδια είχε επικαλεσθεί και προσκομίσει τόσο κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης με την ανακοπή διαταγής πληρωμής, όσο και κατά τη συζήτηση της ένδικης ανακοπής στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Συγκεκριμένα, ο πρώτος αυτός λόγος έφεσης αναφέρεται και αφορά την υπ' αριθ. σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η οποία είχε καταρτισθεί μεταξύ της καθ' ης η ανακοπή και της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία “

” και, όπως ισχυρίζεται η εκκαλούσα, δι' αυτής αναμεταβιβάσθηκε κάθε απαίτηση της πρώτης (“ ”) κατά του ανακόπτοντος στην καθ' ης η ανακοπή Τράπεζα, με αποτέλεσμα η τελευταία (καθ' ης η ανακοπή) πράγματι να νομιμοποιείται ενεργητικώς κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής. Αποδεικνύεται, ειδικότερα, ότι η υπ' αριθ. 16121/2014 διαταγή πληρωμής (προσβαλλόμενη) εκδόθηκε, όπως αναγράφεται στο σώμα της, επί τη βάσει της υπ' αριθ. 184/12-6-2013 συμβάσεως πώλησεως και μεταβιβάσεως επιχειρηματικών απαιτήσεων, με την οποία η εταιρεία με την επωνυμία “ ” προέβη σε αναμεταβίβαση προς την Τράπεζα (αιτούσα την έκδοση της διαταγής πληρωμής) κάθε απαίτησης προερχόμενης από την υπ' αριθ. 33027817/9-2-2006 σύμβαση παροχής πιστώσεως, καταρτισθείσας μεταξύ της Τράπεζας “

” και του εφεσιβλήτου – πιστούχου. Δυνάμει δε της ανωτέρω πιστώσεως, η πρώτη (Τράπεζα) είχε χορηγήσει στον τελευταίο (πιστούχο) πίστωση μέχρι του

ποσού των 15.000 ευρώ, η οποία (πίστωση), κατά το κλείσιμο στις 27-1-2014 του τηρούμενου γι' αυτή λογαριασμού, παρουσίαζε χρεωστικό υπόλοιπο 16.536,14 ευρώ, που μεταφέρθηκε τότε σε οριστική καθυστέρηση. Η εκκαλούσα, αφ' ενός και η προσθέτως παρεμβαίνουσα, αφ' ετέρου, επικαλούνται και προσκομίζουν την υπ' αριθ. πρωτ. 184/12-6-2013 (ενδεχομένως, διότι ο αριθμός είναι δυσανάγνωστος) βεβαίωση του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών με περιεχόμενο τη "δημοσίευση συμβάσεων του άρθρου 10 παρ. 8 του ν. 3156/2003", δηλαδή συμβάσεων που καταχωρήθηκαν στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών. Συγκεκριμένα, η εν λόγω βεβαίωση, την οποία επικαλούνται και προσκομίζουν ως "σύμβαση", αν και δεν πρόκειται για τέτοια, καταγράφει τις μεταβολές που υπέστη η "σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων" με συμβαλλομένους (ως μεταβιβάζουσα) την Τράπεζα "

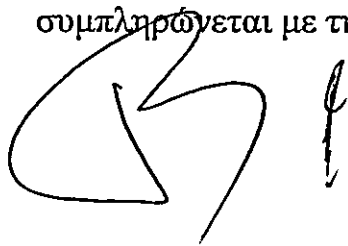
και (ως αποκτώσα) την εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία ". Ειδικότερα, στη συνέχεια της ίδιας βεβαίωσης γίνεται λόγος για μερική εξάλειψη - αποχαρακτηρισμό των αναφερομένων ενεχύρων, καταχωρημένων στα οικεία βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στους τόμους 6 και 7, σύμφωνα με την από 31-5-2013 σύμβαση επανεκχώρησης. Ακολούθως και στην ίδια πάντοτε επικαλούμενη και προσκομιζόμενη βεβαίωση επισημαίνεται, ειδικότερα, με έντονη χειρόγραφη υπογράμμιση, ότι μεταξύ των δανείων και πιστώσεων που επανεκχωρήθηκαν, με αποτέλεσμα την (αντίστοιχη) μερική εξάλειψη του ενεχύρου, περιλαμβάνονται "εκατόν ενενήντα τέσσερις συμβάσεις με ημερομηνία αποχαρακτηρισμού 10/5/2013 (σελ. 205-246)". Όσον αφορά την επίμαχη απαίτηση κατά του εφεσιβλήτου οφειλέτη, για την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη με την ένδικη ανακοπή διαταγή πληρωμής, τούτη δεν διαλαμβάνεται στην προσκομιζόμενη βεβαίωση, καθότι (ενδεχομένως) οι συμβαλλόμενοι προσκόμισαν στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών συνημμένες στη σύμβαση επανεκχώρησης καταστάσεις, στις οποίες περιέχονται τα επανεκχωρηθέντα δάνεια και πιστώσεις. Ωστόσο, η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής φέρεται - όπως αναγράφεται στο σώμα της - ότι εκδόθηκε με βάση την "υπ' αριθ. 184/12-6-2013 σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων", με την οποία η εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία "

4 ο φύλλο της υπ' αριθ. 6402/21 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τμήμα εφέσεων)

” προέβη σε αναμεταβίβαση προς την Τράπεζα “κάθε απαίτησης” που απορρέει από την επίμαχη πίστωση. Αναγράφεται ακόμη στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής ότι “η σχετική σύμβαση πώλησης και αναμεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων καταχωρήθηκε νόμιμα στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο και αριθμό ”. Τέτοια όμως σύμβαση, δηλαδή για την επανεκχώρηση απαιτήσεων, μεταξύ των οποίων η επίμαχη πίστωση, δεν προσκομίσθηκε στον Δικαστή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής. Διότι με τον (ενδεχόμενο) αριθμό “ ’, ο οποίος, ως σημειωθεί ότι είναι εξαιρετικά δυσανάγνωστος, δεν επισημαίνεται κάποια σύμβαση, αλλά πρόκειται για τον αριθμό πρωτοκόλλου της νυν προσκομιζόμενης βεβαίωσης του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, που έχει το προαναφερόμενο περιεχόμενο. Εξαιρετικά δυσανάγνωστοι τυγχάνουν και οι τόμοι και οι αύξοντες αριθμοί καταχώρησης στους τόμους, όπου έλαβε χώρα η καταχώρηση των συμβάσεων επανεκχώρησης δανείων και πιστώσεων, οι αριθμοί των οποίων υποτίθεται ότι αναγράφονται στην ως άνω βεβαίωση. Περαιτέρω, η αναφορά στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής της υπ’ αριθ. “ σύμβασης” δεν καλύπτει, όπως είναι προφανές, την απαίτηση εξατομίκευσης (προσδιορισμού) της απαίτησης που επανεκχωρήθηκε στην αιτούσα την έκδοσή της Τράπεζα. Διότι η επικαλούμενη και προσκομιζόμενη στο παρόν Δικαστήριο “σύμβαση” δεν πρόκειται για “σύμβαση επανεκχώρησης” δανείων και πιστώσεων, όπως ισχυρίζονται οι εκκαλούσα και προσθέτως παρεμβαίνουσα, αλλά βεβαίωση, η οποία, ενδεχομένως, φέρει αριθμό πρωτοκόλλου (δυσανάγνωστο και συμπληρωμένο χειρόγραφο με κόκκινο στυλό) “ ”. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι η εκκαλούσα και η προσθέτως παρεμβαίνουσα επικαλούνται μεν και προσκομίζουν την “υπ’ αριθ. σύμβαση”, αν και δεν πρόκειται για τέτοια, πλην όμως το προσκομιζόμενο αντίγραφο φέρει βεβαίωση (επικύρωση) για την ακρίβεια αυτού από την πληρεξούσια δικηγόρο τους με ημερομηνία επικύρωσης την “13-12-2016”, αν και η προσβαλλόμενη

διαταγή πληρωμής δημοσιεύθηκε στις 10-6-2014, δεν πρόκειται δηλαδή για το έγγραφο που προσκομίσθηκε στον Δικαστή που την εξέδωσε, αλλά (ενδεχομένως) για έγγραφο που προσκομίσθηκε υστερογενώς στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Το αυτό παρατηρείται και για έντυπη σελίδα που επιγράφεται ως “εκτύπωση ενημέρωσης δημοσίων βιβλίων με αποχαρακτηρισμένα δάνεια, ημερομηνία αποχαρακτηρισμού 10/05/2013”. Και τούτη δηλαδή η σελίδα φέρει βεβαίωση (επικύρωση) για την ακρίβεια αυτής με ημερομηνία επικύρωσης την “13-12-2016”. Ας σημειωθεί, τέλος, ότι η βεβαίωση για το ακριβές του προσκομιζόμενου φωτοτυπικού αντιγράφου, η οποία υπάρχει με ημερομηνία “13-12-2016”, ήταν (προφανώς) αναγκαία, αφού πρόκειται (τα νυν προσκομιζόμενα) όχι για πρωτότυπα έγγραφα του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, αλλά φωτοτυπικά αντίγραφα εγγράφων που επικυρώθηκαν από την πληρεξουσία δικηγόρο της εκκαλούσας και της προσθέτως παρεμβαίνουσας στις 13-12-2016, ενώ τα πρωτότυπά τους είχαν εκδοθεί στις 28-6-2013. Δεν είναι όμως δυνατόν να εκδοθεί διαταγή πληρωμής χωρίς έγγραφα που έχουν αποδεικτική δύναμη και εν προκειμένω χωρίς (α) αναγνώσιμη και όχι δυσανάγνωστη σύμβαση επανεκχώρησης της επίμαχης απαίτησης της αιτούσας Τράπεζας, (β) πρωτότυπο ή νομίμως επικυρωμένο αντίγραφο της ως άνω σύμβασης ή έστω βεβαίωσης του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών για την καταχώρηση της εν λόγω σύμβασης στα οικεία βιβλία του, η οποία (βεβαίωση), εφόσον είχε προσκομισθεί (πρωτότυπη ή νομίμως επικυρωμένη) στον Δικαστή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, θα πληρούσε, ενδεχομένως, την προϋπόθεση της “εκ πρώτης όψεως απόδειξης”, με άλλες λέξεις, του τεκμηρίου για την ύπαρξη της σύμβασης καθ’ εαυτής. Κατόπιν όλων αυτών, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο, δεχόμενο τον πρώτο λόγο της κρινόμενης ανακοπής ως ουσιαστικά βάσιμο και δη ότι η αιτούσα Τράπεζα δεν αποδείκνυε εγγράφως την ενεργητική νομιμοποίησή της για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής και αυτονοήτως της ομοίως προσβαλλόμενης επιταγής προς πληρωμή, ορθώς τον νόμο εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε, αν και με εν μέρει διαφορετική αιτιολογία, η οποία συμπληρώνεται με την παρούσα. Επομένως, η κρινόμενη έφεση πρέπει να

5 ο φύλλο της υπ' αριθ. 6402/21 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (τμήμα εφέσεων)

απορριφθεί ως αβάσιμη, όπως ορίζεται στο διατακτικό. Τέλος, διάταξη για την επιβολή δικαστικής δαπάνης υπέρ του εφεσιβλήτου, για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, δεν πρόκειται να συμπεριληφθεί στην παρούσα, αφού ο τελευταίος, λόγω της ιδιότητάς του ως δικηγόρου, δεν υποβλήθηκε σε έξοδα.

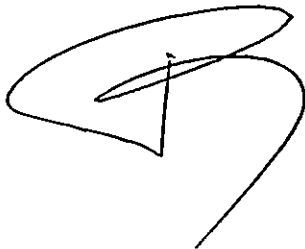
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων την έφεση και την πρόσθετη παρέμβαση.

Δέχεται την έφεση κατά το τυπικό της μέρος και απορρίπτει αυτήν κατ' ουσίαν.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 23 - 6 - /2021, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

